

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Lech Paprzycki

w sprawie K. W.

skazanego z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w dniu 17 stycznia 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w G.

z dnia 21 lutego 2013 r., zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w K.

z dnia 26 czerwca 2012 r.,

1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;

2 . zwalnia skazanego K. W. od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G., wyrokiem z dnia 21 lutego 2013 r. w części zmienił również w stosunku do K. W., wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 26 czerwca 2012 r., wydany w sprawie II K .../12, w zakresie kwalifikacji prawnej i wymiaru kary za poszczególne przypisane mu przestępstwa oraz kary łącznej, którym to wyrokiem Sądu Rejonowego K. W. skazany został również za czyn zakwalifikowany z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk na karę łączną 4 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą Sąd Okręgowy obniżył do 3 lat i sześciu miesięcy.

Od powyższego wyroku Sądu Okręgowego, kasację na korzyść skazanego K. W. wniósł jego obrońca i, zarzucając „rażące naruszenie art. 433 § 2 kpk, art. 457 § 3 kpk i art. 7 kpk poprzez pozbawione dostatecznego uzasadnienia uznanie przez Sąd Okręgowy bezzasadności podniesionych przez obrońcę K. W. i

skazanego zarzutów apelacyjnych, dotyczących czynu zarzucanego w punkcie pierwszym aktu oskarżenia i zaakceptowanie dowolnej oceny dowodów dokonanych przez Sąd pierwszej instancji, podczas gdy zważywszy na istotne rozbieżności w wyjaśnieniach M. H. i P. H., czy też w zeznaniach świadków konieczna była rzetelna i wyczerpująca argumentacja odnośnie prawidłowości dokonanej przez Sąd Rejonowy oceny materiału dowodowego w tym zakresie”, wniósł o „uchylenie powyższego wyroku w punkcie drugim i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G”.

Prokurator Prokuratury Okręgowej, w odpowiedzi na kasację, wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego K. W. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 kpk, i jako taka została oddalona, natomiast K. W. został zwolniony od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 518 kpk, ze względu na jego sytuację majątkową i skrajnie ograniczone obecnie możliwości uzyskiwanie dochodów.

Odnosząc się do zarzutów kasacji obrońcy skazanego K. W. trzeba przede wszystkim zauważyć, w wyniku starannej lektury uzasadnienia orzeczenia Sądu odwoławczego, że Sąd Okręgowy odniósł się do wszystkich zarzutów tej apelacji i nie ograniczając się do stwierdzenia, że podziela stanowisku Sądu Rejonowego, przedstawił pełną i przekonującą argumentację dotyczącą oceny dowodów z zeznań świadków i wyjaśnień współoskarżonych. W kasacji, co trzeba podkreślić, jej autor w zasadzie dosłownie powtarza zarzuty apelacji w przekonaniu, że Sąd Najwyższy ponownie dokona apelacyjnej oceny orzeczenia Sądu pierwszej instancji. Byłoby to, co oczywiste, wręcz niedopuszczalne. Może bowiem Sąd kasacyjny ocenić jedynie to, czy uzasadnienie Sądu odwoławczego spełnia wymogi art. 433 § 2 kpk i art. 457 § 3 kpk. I uzasadnienie to te wymogi spełnia skoro zawiera pełne odniesieni się do zarzutów apelacji i rozważa oraz ocenia rozbieżności w wyjaśnieniach M. H. i P. H., jak i w zeznaniach świadków. Są to rozważania i oceny w pełni przekonujące.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

